

Til § 6

Bestemmelsen hjemler et rykkergebyr på 65 kr. En sådan bestemmelse findes i dag i alle skatte- og afgiftslove, der indeholder regler om opkrævning.

Til § 7

Renten vil med den foreslåede udregningsmetode og det nuværende renteniveau blive sat ned fra 1,3 pct. til 1,0 pct. pr. påbegyndt måned. Samtidig foreslås det nuværende mindstebeløb på 50 kr. (25 kr. for A-skat og AM-bidrag) ophævet.

Som nævnt er renten på nuværende tidspunkt 1,3 pct. pr. påbegyndt måned. De pågældende rentebeløb er ikke fradragsberettiget. Når der tages hensyn hertil, er den nuværende rente væsentlig højere end renteniveauet i samfundet i øvrigt på nuværende tidspunkt. Den foreslåede rente vil stadig medføre en højere rentesats end den almindelige udlånsrente.

En månedlig efter-skat-rente på 1,3 pct. svarer til en årlig før-skat-rente på ca. 26 pct. En månedlig efter-skat-rente på 1,0 pct. svarer til en årlig før-skat-rente på ca. 20 pct.

Renten for indeholdelses- og afgiftspligtige har traditionelt været højere end for skattepligtige. Indeholdelses- og afgiftspligtige indeholder eller opkræver skatter og afgifter på statens vegne, og ligger således inde med A-skatter og/eller afgifter, opkrævet fra lønmodtagere eller borgere, der skal afregnes med staten. Der kan være tale om betydelige beløb, som den højere rente skal give en ekstra tilskyndelse til at betale rettidigt. Såfremt renten sættes for langt ned, tilskyn-der det til at bruge Told•Skat som kreditgiver frem for virksomhedens kassekredit. Ligeledes er der ikke rimeligt over for de virksomheder, der betaler til tiden, at andre har mulighed for at tiltage sig en billig kredit.

Det bemærkes, at der ikke tilskrives renter, hvor der er ydet henstand efter § 15, stk. 5.

Det foreslås desuden, at renten gøres variabel. Med den foreslåede formulering vil rentens udsving følge markedrentens bevægelser, mens rentesatsen dog vil ligge noget højere, jf. ovenfor.

Rentesatsen vil blive offentliggjort i Statstidende og Tidsskrift for Skatter og Afgifter.

Til § 8

I § 8 foreslås indsat en hjemmel til fritagelse for betaling af renter efter § 7, rykkergebyr efter § 6, samt afgift for foreløbig fastsættelse af tilsvar efter § 4, stk. 2. Bestemmelsen, der skal administreres restriktivt, anvendes til at fritage virksomheder, der hidtil har betalt rettidigt, for betaling af renter og afgifter ved for sent betaling, når det på grund af særlige om-

stændigheder findes rimeligt. Fritagelse kan ske i de situationer, hvor der er tale om pludseligt opståede hændelser, som virksomheden ikke har haft indflydelse på og ikke har kunnet forudse, eksempelvis pludseligt opstået sygdom. Herudover er det en betingelse, at fristoverskridelsen er kortvarig. I § 8, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte de nærmere betingelser for fritagelse efter § 8, stk. 1.

Til § 9

Afregningsreglerne for personer, institutioner m.v., der modtager punktafgiftspligtige varer fra andre EU-lande, og som ikke er registreret eller anmeldt efter de pågældende afgiftslove, findes i dag ligesom for registrerede virksomheder m.v. i hver enkelt afgiftslov. Det foreslås, at reglerne samles i lovens § 9.

Ifølge forslaget skal varemottagerne ligesom efter de gældende regler angive den mængde varer, der skal betales afgift af, ved modtagelsen af varerne og indbetale afgiften senest samtidig med, at angivelsen indsendes til Told•Skat.

Det foreslås samtidig, at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5, 6, 7 og § 8, nr. 2 og 3, finder anvendelse. Dette indebærer, at bestemmelserne om variabel rente og muligheden for, at der kan opnås fritagelse for betaling af renter og gebyr, også kommer til at gælde for disse varemottagere.

Ved privates indførsel fra tredjelande afregnes punktafgifterne efter toldlovens regler. Henvisningerne til toldloven, der findes i de enkelte punktafgiftslove, foreslås ikke overført til opkrævningsloven.

Endelig bemyndiges skatteministeren til at fastsætte bestemmelser om angivelser og afgiftens indbetaling. Denne bemyndigelse tænkes nærmere udmøntet i regler for angivelses- og betalingsformen, indbetalingsstedet m.v.

Til § 10

Bestemmelsen fastlægger, at den, der for egen regning driver en virksomhed, hæfter for virksomhedens betaling af skatter og afgifter m.v.

Den nye formulering udgør ikke en materiel ændring i retstilstanden, men er mere præcis end den tidligere formulering.

Til § 11

Bestemmelsen fastlægger de situationer, hvor myndighederne kan kræve, at en virksomhed skal stille sikkerhed for betaling af skatter og afgifter m.v.

Bestemmelserne om sikkerhedsstillelse er udvidet en del i forhold til de i dag gældende regler i momsloven. Dette er bl.a. sket under hensyntagen til, at reg-